

REDACȚIA

Arad, strada Anlich Nr. 1

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 20 cor. pe 1/2 an 10 cor.; pe 1/4 de an 5 cor.; pe 1 lună 2 cor.

Tril de Duminecă pe an — 4 coroane.

Pentru România și Trănitare pe an: 40 franci.

manuscripte nu se napoiază

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Anlich Nr. 1

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 b., și timbru de 60 bani de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și insertiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu se primesc.

Șovinism sêlbatic.

În Arad stă de ani de zile monumentul celor 13 generali excuțați, la 1849, pentru că ridicaseră arma în contra trahăției. Nu s'a aflat, cu toate acestea, nici un Român ori vre-un ziar românesc, care să batjocorească pe acești „martiri“, asupra cărora de altfel ar fi multe de zis, chiar pe baza actelor rămase de la dînșii. Nu s'a întemplat, d'asemeni, ca statua să fie batjocorită, deși au ridicat-o pe pământ, care giur-împregiur de Români este locuit. Tot așa, Ungurii sêrbează netulburăți ziua de 6 Octombrie, aniversarea morții generalilor căzuți jertfă politicei lui Kossuth.

Pentru-că Românii sunt din neam nobil. Știu ce va să zică pietatea pentru figurile istoriei naționale. Și sunt înțelepți, cari știu, că în politică prin nimic nu se inveninează mai tare situațiunile decât prin batjocorirea celor sfinte unui popor. Noi respectăm credința fiecărui neam, chiar când o vedem eronată. Noi nu zicem că generalii lui Kossuth, între ei și cei 13 „martiri“, au fost capi de bande miserabile, cari au omorât nevinovați și au incendiat sute de sate și orașe ale naționalităților, deși nimic nu ar fi mai ușor decât să dovedim această afirmațiune, luând, de pildă, marturie chiar pe contele Leiningen, unul din cei 13, care în ziarul său „ocurea scrie cu adevărată revoltă despre „eroii“ maghiari ai luptelor de 1848—49.

De dragul bunei păci, am mers până chiar să nici nu mai discutăm, că lupta lui Kossuth a fost pentru libertatea și frățietatea dintre popoare și dacă independența se proclamase cu gânduri bune?

Creadă Ungurii ce vor despre ei. Dar' să ne lase și pe noi în pace, să ne cinstim eroii cum noi cinstim!

Așa fac însă ei oare? Fondul lăncu, cine l'a confiscat și pe Albini și l'a grijit, cine l'a aruncat în omnișă? Cine a pornit goana sêlbatică împotriva tinerilor români, cari au încoronat mormântul sfânt de la Târnă? Cine a insultat memoria lui Kossuth? ..

Ei, robiții celui mai sêlbatic șovinism, al șovinismului, care nu lasă în pace nici morții.

Că așa fac ei față cu toate naționalitățile, nu este o mângâiere pentru noi, nici laudă pentru consecuența lor, ci o probă, că mult asiaticism vor trebui să învingă până să apară în lumina clară a poporului cu adevărat sult.

Astfel, în același timp, când presa maghiară este silită să înregistreze sentința tribunalului din Deva, care în afacerea procesului celor trei universitari români a nimicit sentința judecătorească din Baia-de-Criș, pentru-că aceasta mersese prea departe cu „patriotismul“ ori mai bine cu șovinismul, — presa maghiară scrie următoarele la adresa — Sașilor:

nismul, — presa maghiară scrie următoarele la adresa — Sașilor:

„Ungurii ocăriți prin cărți postale. Iosif Drotleff, librar în Sibiu, umple Europa cu cărți postale, cari sunt pline de ocări la adresa Ungurilor. Ilustratele aduc adecă portretul lui Roth, Sisul împușcat, la 1848, pentru tradare, și casa, unde s'a născut, precum și statua ce i-s'a ridicat, la Mediaș. Pe cartă mai sunt și șapte strofe de versuri, scrise de Francisc Obert, în cari se povestește, cum Roth a murit la Oluj pentru fapte și cuvinte germane. Descrie cum honvezii l'au împușcat și cum Roth a murit vitejește, curajos, pe buze cu cuvintele: „D-zeule mare, apără frumosa mea țeară“...

Cu alte cuvinte: Ungurii se simt ocăriți, când și celelalte națiuni își cinstesc martirii. Pentru ei Sasul Roth, care moare pentru limba și neamul său, este trădător. Generalii însă, cari au părăsit steagul împărătesc, căruj juraseră, și aventurierii de toate neamurile, cari intraseră în solda lui Kossuth, au fost semizei! Pentru ei este „un scandal“ ca Sașii să-și aducă aminte de martirii lor, cer deci intervenția ministrului, — și moral li-se pare, ca pe cartoline să se imprime cel mult figura lui Rózsa Sándor și a lui „Göre Gábor biró úr és komája Kátsa“!...

Eată unde i-a adus șovinismul sêlbatic!

Vinovată este, în primul rând, nu societatea maghiară numai, ci vinovate au fost și sunt toate guvernele maghiare, cari nu s'au mulțumit să execute totdeauna ori-ce pretenție absurdă și nedreaptă scoasă la suprafață de curentul șovinist, dar ele însăși au căutat să-și câștige merite patriotice, prigonind naționalitățile și cultivând spiritul șovinist. Astfel, vèzurăm, cum chiar și cel mai cu minte bărbat de stat maghiar — cel puțin Szèll are această trecere înaintea obștei — s'a supus curentului, confiscând Fondul lăncu și prigonind tineretul român, pentru-că acesta și-a îndeplinit cea mai sfântă datorie: și-a manifestat pietatea pentru memoria celui mai sfânt luptător al redesteptării noastre naționale.

Pleca-se-va acum oare Szèll și celei mai noue pretențiuni a șovinistilor, interzicând în Ungaria cărțile postale cu Roth și porni-va cercetare judecătorească și contra d-lui Drotleff, primarul Sibitului?

Vom vedè.

Dacă va face-o, causei naționalităților numai serviciu va aduce, deoarece ce se va da astfel și pentru lumea germană, cea mai rezervată când e vorba de lupta naționalităților din Ungaria o probă mai mult despre curentul șovinist, ce tot mai mult îi însêlbătește pe Unguri.

Monarchul și cuota. Foile oficiale din Viena și Budapesta în numărul din urmă publică rescriptul prealalt al Majestății Sale, privitor la cuota, pe intervalul de un an. În rescriptul adresat ministrului-president Szèll, se zice:

Deoarece ce între reprezentanțele legale ale țerilor Coroanei ungare și ale regatelor și țerilor austriace nu s'a putut statorî pactul

în sensul §§-ilor 19, 20 și 21 ai art. de leg. XII. din 1867, relativ la proporția, în care sunt obligate a contribui la spesele afacerilor comune: pe temeiul §-lui 21 (respectiv 3.) al legii citate, chestia acestor proporții pentru intervalul de un an (cu începere din 1-a Iulie 1900 până în 30 Iunie 1901) o hotărește astfel, că din cheltuețile pentru afacerile comune: țerile Coroanei ungare au să supoarte 33³⁴/₁₀₀ procente, ear țerile austriace împreună 66⁶⁶/₁₀₀ procente.

Deodată cu rescriptul privitor la cuota, foaia oficială austriacă mai publică și un orădă împărătesc, tot pe temeiul § lui 14, care plenipotențează guvernul austriac la învassarea dărilor și competențelor până la finele anului 1900. It dă mai departe ministrului austriac de finanțe dreptul, ca pentru acoperirea cheltueților celor mai urgente și în cas de lipsă — să încasseze suma de 50 milioane coroane. — Apoi alte câteva patente împărătești, cari regulează toate afacerile austriace pe temeiul paragrafului 14.

Studentimea română universitară dela toate universitățile se frământă cu ideea de a-și stringe rîndurile și într'un congres, ce ar fi să se țină la Lipsca, să se organizeze temeinic în vederea luptelor ce pe teren cultural și social ar pute să ducă în interesul causei naționale. Ideia a pornit în sinul studenților români dela München.

A fost însă destul să audă despre intenția numai ce au Românii, și presa maghiară și strigă deja ca din gura șerpelui. Pentru dînsa asemenea luptă este „campanie detestabilă valachă“, contra căreia ar scula în picioare până și pe honvezii morți la 1848 — dacă ar pute.

Tot așa de îngrijeași se arată „patrioții“ și de campania, pe care se pregătesc să o înceapă, în congresul studentesc dela Paris, studenții universitari din România.

Să îndemne însă pe guvern și societatea maghiară la moderație față de Români, o, aceasta nu-i vine în minte nici unui ziar maghiar!

Încă un nêcaz — patriotic! Viena earăși i-a supêrat acum de curând pe bunii nostri compatrioți maghiari. Senatul orășenesc al capitalei austriace adecă, în ședința sa de Mercuri, a primit o propunere a consilierului comunal Förster, de cuprins ca de aci încolo toate scrisorile și pachetele ce se trimit din Viena în Ungaria, să poarte pe adresă numai nemțește numele localităților. — Atât! Dar' prea destul, ca să scoată din țîțiu toată presa maghiară-jidană. Și cum nu? când acesta e un vèdit atentat la — „ideie“, bat-o pârda!nicu!

Găsătoria moștenitorului de tron.

Ceea-ce atât de multe-ori s'a divulgat și tot de-atâtea-ori s'a desmintit în presa oficioasă și neoficioasă din monarchie, — azi e fapt împlinit: archiducele moștenitor de tron Francisc Ferdinand este mire și contesa orfană Sofia Chotek, e mireasa lui.

Un eveniment acesta pe cât de însemnat, pe atât și de rar în istoria Dinastiei din monarchia noastră.

A biruit, va să zică, și în cazul de față simțemntul inimii asupra intereselor dictate de litera legii rigide; politica înaltă și ambiția măririi strălucitoare au rămas biruite de vibrațiunea corzilor inimii.

În ajunul cununiei, revenim încă azi asupra actului imponent, petrecut Joia trecută în Viena, la depunerea jurământului din partea archiducelui-mire Francisc Ferdinand.

Festivitatea actului s'a săvîrșit în Hofburg, în prezența Monarchului, în fața Archiducilor, a ministrilor și a consilierilor intimi ai monarchiei. Clerul înalt catolic a fost reprezentat prin arhiepiscopul-primat Gruscha din Viena și prin episcopul-cardinal Schlauch dela Oradea-mare.

În sala pompoasă și în mijlocul lumii alese, Majestatea Sa Monarchul a ocupat loc pe tron sub un baldachin admirabil. În fața Majestății Sale, spre dreapta dela tron, stătea archiducele Ferdinand, ear la mijloc, în fața tronului, ministrul de externe, contele Goluchowski; la partea dreaptă și stângă stăteau ceilalți archiduci și dignitarii înalți și curții, apoi pe rând celelalte notabilități.

În uniformă de general de cavalerie, stând și cu capul descoperit, Majestatea Sa a rostit celor de față următoarea vorbire:

„Am invitat la sêrbarea de azi pe membrii casei domnitoare, pe consilierii intimi și minișterii, pentru-că declarațiunea, ce azi se face, e de mare importanță atât pentru casa domnitoare, cât și pentru monarchie. Conduc totdeauna de dorința, să lucrez spre binele membrilor Casei mele și ca o nouă garanță de iubirea mea deosebită să arăt față de nepotul meu, archiducele Francisc Ferdinand, — mi-am dat învoirea la căsătoria lui cu contesa Sofia Chotek. Ce-i drept, contesa Chotek își are originea dintr'o obârșie nobilă, dar familia ei totuși nu aparține aceluia, cari ar pute fi privite ca egale în rang după obiceiurile casei noastre. Deoarece ce-însă numai dame născute din case egale în rang se pot privi ca atari, — căsătoria aceasta avem s'o primim ca morganatică. Drept aceea, copiii, cari cu binecuvântarea dumnezească se vor naște din această căsătorie, nu pot fi împărțășiți de aceleași drepturi, de cari se bucură membrii casei domnitoare.

„Prin urmare, ca s'o statorească aceasta pentru toate timpurile viitoare, archiducele Francisc Ferdinand va depune azi jurământ în acel sens, că: toate acestea le recunoaște în întregime, căsătoria lui cu contesa Sofia Chotek este morganatică, că prin urmare, în privința tuturor consecințelor urmate din aceasta, căsătoria nu poate fi privită ca egală în rang și că cei născuți din această căsătorie — nici nu pot să aibă aceleași drepturi cu cei de rang egal. — Provoce pe ministrul casei mele imperiale-regnice, ca să cetească jurământul Alteței Sale archiducelui.“

Terminându-și vorbirea, M. Sa a provocat pe cei de față, să fie cu atențiune la cetirea jurământului archiducelui.

După asta contele Goluchowski, ministrul de externe, a pășit înaintea treptelor tronului și a citit textul jurământului. Archiducele Ferdinand s'a închinat înaintea Monarchului și a pășit la masa din dreapta tronului. Pe masă era crucea restignirii și sfta scriptură. Punând două degete dela dreapta pe evanghelie, care i-o ținea înainte arhiepiscopul Gruscha, — archiducele a luat în stînga textul jurământului, cîtin-du-l cu ton înalt din cuvânt în cuvânt. Textul formulei jurământului cetit e aproape identic cu vorbirea Monarchului. Ca un apen-

dice însă, arhiducele a mai făcut la fine și următorul jurământ:

„Eu, Francisc Ferdinand, din Indurarea lui Dumnezeu arhiduce al Austriei, jur pe atotputernicul Dumnezeu, că legile casei le recunosc în întregime lor în general și îndeosebi cu privire la căsătoria mea cu contesa Sofia Chotek, că primesc, mai departe, formula jurământului catolic în toată întregime și cu toate condițiile lui. Recunosc, prin urmare, ca morganatică căsătoria mea cu contesa Sofia Chotek și că copiii născuți din această căsătorie nu-și socotesc nici de rang egal, nici îndreptății la moștenirea tronului, după legea sancționată pragmatică. Așa să-mi ajute Dumnezeu!”

Această declarație de jurământ a apărut ieri în ambele foi oficiale din Viena și Pesta.

Din Bucovina.

„Deșteptarea” din Cernăuți scrie:

„Înainte de vr'o câteva zile Rușii (Rușii) neștiuși și alintanți de guvern, au făcut o mare adunare la Cernăuți. Au strâns cu felurite momeli și țărani din sate, cari până nu de mult au fost curat românești și cari și azi mai păstrează amintirea de ceea ce au fost. Deputații rusești Smal-Stocki și Pihuleak își rupeau gurile bîrfind asupra noastră, a Românilor, și răsărind pe veneticii deseulți, cari ascultau cu gurile căscate. Mari planuri negre și răutăcioase s'au pus la cale în această adunătură: toate cu scopul, ca să strpească cât mai curînd de pe acest strămoșesc pămînt nația noastră românească și să pue stăpîni pe litvele rusești venite de ieri sau alaltăieri din Galiția. Deputatul rusesc Stocki a învățat pe cel adunați să facă o pofire, ca să li-se deschidă un nou gimnasiu rusesc. Ei vor face o scrisoare către presidentul Bourguignon, șiînd, că dumnezeul e prieten și frate de cruce al neamului rusesc. Auzi posne, gimnasiu rusesc ne mai trebuie pe aici! Pare-că suntem în Galiția! Da de gimnasiu, pe care îl cer Cămpulungenii de atîta amar de timp, de ce nu-și aduc aminte domni de la căpitănia din Cămpulung și de president din Cernăuți? Și acum să se facă luntre și punte pentru un gimnasiu rusesc, ca să mai sporască Rușii în Bucovina și să ne facă muscali pe toți...”

Primim din Bucovina știrea, că la 1 Iulie va apăre în Cernăuți, de trei ori pe săptămîna ziarul „Timpul”, organ subvenționat de guvern, și dirijat de d-nul Dr. Lupu, o creatură a lui Bourguignon.

Scopul lui Bourguignon este, de-a paraliza mișcarea naționalistă a Românilor, încercînd prin acest ziar seris în românește, să și atragă simpatii în cercurile Românilor. Dar și de data asta „Lupu Bucovinei”, se va înșela. El întrebuițească mijloace prea neinteligente, pentru-ca să nu i-se demaște scopurile.

RAPORTUL

senatului strîns bisericesc al Consistoriului ort. rom. din Arad despre activitatea sa din anul 1899.

II. Afaceri mai însemnate. (Urmare și fine.)

Acest Consistor apol, la recerarea Venerabilei Delegații române de su Nr. 59/896, pe credincioșii Români din Bedche-reul-mic, organizați în parochie română, i-a încorporat în sinul metropoliei române sub jurisdicțiunea acestui Consistoriu și la aceasta s'a crezut îndreptățit atât pe baza legii, prin care s'a reactivat metropoli și s'a decretat despărțirea ierarhică de către s'rbii, cât și în vederea, că în afacerea de despărțire ierarhică din Sat-Chinez forurile civile, prin sentința ridicată la valoare, au enunțat odată pentru totdeauna, că despărțirea după suflute nu poate forma obiect de proces.

Consistorul s'rbesc din Timișoara totuși a reclamat contra procedurii delegației române și contra procedurii acestui Consistor, cerînd încercarea complanării pe cale paclnică prin comisiune mixtă, adică acum cere Consistorul s'rbesc din Timișoara, ceea-ce noi și delegația română am cerut de atâtea ori.

La provocarea înaltului guvern am descris amănunte despre ceea ce petrecute, am dovedit cu acte, că consistorul s'rbesc a fost recercat și rugat în diferite înduri pentru respectarea ordinii staverite și eventual pentru învoirea la exmiterea unei comisiuni mixte și atunci nu s'a învoit; de unde credincioșii noștri români au fost nevoiți să se rumpă de către ierarhia s'rbă. Înaltul guvern recunoaște și constată, că din partea ierarhiei române s'au făcut mai multe demersuri pentru complanare, dar prin rezoluțiunea sa de sub Nr. 100498/1899 declară procedura ierarhiei române de arbitrară și pe credincioșii noștri români îi supune earășii ierarhiei s'rbăști până să se despărță și cu averea de către coreligionarii lor s'rbii de-acolo, eventual până la noua încercare de pace, indigetată în rezoluțiunea susprovoată.

Această rezoluțiune s'a comunicat de aici Venerabilei Delegații congresuale române, căreia i s'a comunicat și recerarea Consistorului s'rbesc din Timișoara de 15/28 Martie a. c., prin care comunicându-ne, că în puterea rezoluțiunii ministeriale de mai sus a emis din parte-și doi membri, ne receracă să esmitem și din parte-ne atîția delegați, cari cu delegații lor, formînd comisiune mixtă, să încerce complanarea după indigetările înaltului guvern.

Primind dela presiul delegației române autorizarea de a ne reprezenta în cauză, Consistorul subscris în ședința sa de astăzi a și luat conclud pentru esmiterea și din parte-și alor doi membri.

3. În comuna Mely-Nadăș, protopopiatul Belințului, Consistorul s'rbesc din Timișoara a încercat să-și formeze parochie

s'rbă pe motivul, că acea comună ar fi fost comună mestecată.

Spre scopul acesta au emis delegații la fața locului, unde, deși am fost protestat contra ingerinței Consistorului s'rbesc, ne-am reprezentat la termenul statorit de delegații s'rbii.

La fața locului delegații noștri au protestat de nou, dar delegații Consistorului s'rbesc cu desconsiderarea protestului au făcut conscripție sub auspiciile organului civil, ca testimoniu legal.

Forul de prima instanță a și declarat pe afirmativ s'rbii de eșii din sinul ierarhiei române și încorporați la ierarhia s'rbă, dar în urma apelului s'cului nostru, de vice-comite comitatens, ca for de a doua instanță, a disolvat decisiul forului prim.

Afacerea o am comunicat și delegației unei române spre știre și orientare.

4. Afacerea cu parochia Hódmező Vársárhely, în care consistorul s'rbesc din Timișoara, după cum am arătat în anii trecuți, a intrat cu puterea, conturbînd ordnea legală și dreptul de jurisdicțiune al acestui consistoriu, eserciat neconturbat și neîntrerupt în cursul veacurilor: este încă pendentă la înaltul guvern; dar după constatările făcute, și în urma solicitării subțernute de aici, avem speranță, că afacerea se va rezolvi în scurt în favoarea ierarhiei române.

5. Tot la înaltul guvern se află pendentă și afacerea cunoscută a părintelui Vasile Mangra.

În urma însărcinării Venerabilului Sinod s'au făcut și în această afacere demersuri și s'au cerut cu insistință rezolvirea ei, și acum, după informațiunile primite, rezolvirea favorabilă a acesteia este numai chestie de timp.

6. Pacea internă ni-s'a conturbat și sguduit în comuna Ohaba-Forgaci, protopopiatul Belințului, în care o parte a credincioșilor noștri au fost instigați pentru a părăsi religia străbună.

Noi am contestat legalitatea trecerilor și am recurs contra ingerinței bisericești grcat. în parochia noastră; a urmat cercetare amănunțită la fața locului; s'a constatat, că trecerile nu s'au făcut după prescripțiile legii, și forul de prima instanță a și dat loc recursului, dar după-ce în motivare forul prim s'a folosit și de motive și principii, cari nu au basă în legile statului: în contra unor atari motive ne-am folosit de remediul apelului, și afacerea promovată prin fișul consistorial este încă pendentă la forul al doilea.

Am atins aceste șese puncte, pentru-ca și Venerabilul Sinod să iee cunoștință de greutățile obvenite în administrațiunea din centru și să iee act despre stadiul, în care au ajuns atari afaceri însemnate.

7. Ca moment mai însemnat și ca un act merit să servească de îndemn preoțimel și parochiilor noastre, atîngem aci, că parochia Sinitea din protopopiatul Sirei a făcut cu aprobarea Consistorului un fond stolar pentru reșumșorarea stolei preoțești, cedînd spre acest scop 40 de acți de la institutul de credit și economii „Victoria”, cari formau și formează proprietatea parochiei, acum cu mențiunea de mai sus.

8 Statutele fondului preoțesc, votate de Venerabilul Sinod în sesiunea din trecut, s'au tipărit, promulgat și pus în aplicare.

O nouă expediție la Polul-Nord

În ziua de 7 Iunie st. v., a plecat din Petersburg yachtul polar rusesc „Sarja” (Aurora), pe bordul căruia se află expediția polară a baronului Toll, însărcinată de academia imperială rusească să exploreze regiunea de la Polul Nord. Această călătorie va ține trei ani. Țarul Nicolae II, a pus suma de 280 000 ruble pentru această expediție.

Yachtul baronului Toll este construit după modelul vaporului „Fram” al lui Nansen și este făcut astfel, încât să poată preîntîmpina toate primejdiile ce se vor prezenta în marea glacială de Nord. Afară de acest yacht se află laboratorii cu diferite instrumente pentru lucrări științifice, mai multe cabine spațioase și calde. Cea mai mare parte din aparatele științifice au fost cumpărate de către membrii familiei imperiale. Se face studii geologice, hidrologice, meteorologice și zoologice. Se așteaptă bune rezultate de la observațiunile magnetice, cari se vor umple multe din lacurile lăuate de expediția lui Nansen.

Ținta principală a expediției baronului Toll este descoperirea și explorarea regiunii pelagului situat la Nord de insulele din Siberia.

În portul Caterina vor fi imbarcați 60 de căni siberiene pentru sanie. Membrii expediției fac parte dintre somitățile științifice rusești, civile și militare.

Itinerarul este următorul: Norvegia, calea lungă în marea de Cara, capul Ter-ljuskii și golful Chatanga, unde se va înbarca în vara anului 1901 expediția va pleca spre Nord în apele polare, ear' în vara anului 1902 se va întoarce pe calea Bering.

Cu câteva zile mai înainte de plecarea Țarul a vizitat cu amănuntul yachtul „Sarja”. După ce a terminat inspecțiunea yachtului s'au adresat zimbînd, ministrului marină Tyrtov, cu cuvintele: Te rog, că celentă, să împlinești toate cererile mandantului vaporului „Sarja” cu privire la echipament. Amiralul, când se despărțea de comandantul vasului „Sarja”, inserțîndu-le căpitan, d-ta ești acum șeful meu!

Totul s'a făcut, ca această expediție să aibă cel mai desvîrșit succes, pe care și noi îl dorim. Să deo Dumnezeu curajoșii membri ai expediției să aducă o nouă pagină glorioasă la istoria explorării Polului-Nord.

ULTIM CUVÎNT

— Limba chineză este de sigur cea mai grea de reținut.

— Nu, scumpul meu amic; limba cea mai grea de ținut este limba femeii.

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.”

CASA SOISSONS.

Schiță istorică.

Traducere de Eugenia Pinciu.

Între alte multe evenimente, de sub domnia lui Ludovic al XIV.,—ceea-ce produse mare senzație prin societatea elegantă a Parisului, — a fost și svonul, despre căsătoria s'rbătoritel Olimpia Macini, nepoata puternicului cardinal Mazarin, cu contele Eugen Mauriz de Soissons.

Pentru toți cei dela curte, nu mai era o taină, că însuși Regele avea o înclinație vie și pasionată pentru frumoasa și spirituala Italiană. Puțini erau, cari nu credeau că mai curînd sau mai târziu, diadema de Regină va împodobii mîndra ei frunte;—alții, se înțelege, cari studiaseră mai de aproape caracterul tînărului lor domnitor și cunoșteau naturelul lui ușuratec și schimbăcios, dar totuși conștii de înalta lui chemare, susțineau, că n'are gânduri de însurătoare; și aveau toată dreptatea.

Era în ziua cununiei. După săvîrșirea serbărilor religioase, oaspeții inundau prin pompoasele încăperi ale palatului Soissons. De-odată se făcu mișcare la intrarea sălei; cu profund respect se despărții întreaga societate în două laturi și o șoaptă pătrunse printre șiruri: „Regele”!

Și'n fapt, pe pragul ușei apărură statură tînărului domnitor. Cu mișcări ușoare, dar pline de demnitate, salutînd în dreapta și'n stînga, regele păși spre tinera păreche.

„Ah, domnule conte de Soissons. Te întreb, dacă e asta loial, ca cineva să eșchidă dela această zi festivă pe cel mai bun prieten al său?”

„Sire,” gîngăvi Contele atins, „într'adevăr, n'am știut, dacă...”

„Dacă m'aș bucura să fiu martorul fericirii D-Tale? O, imi pare foarte rău! Însă D-Ta, Madame, nu-i așa că ai știut și nu Te surprinde de loc, dacă am venit să depun la picioarele D-Tale sincerile mele felicitări.”

Contesa îi făcu un compliment adînc:

„Sire, inima mea e pătrunsă de convingerea că ce comoară prețioasă este prietănia,—ea accentuă cuvîntul ușor — „Regele Franciei!”

„Însă numai prietănia întemeiată pe credință, Madame, și ca semn al acestei prietăni, dă-mi voe să-ți ofer un mic souvenir, care să-ți reamintească de Regele D-tale și de această zi memorabilă.”

Zicînd acestea, îi predă o diademă de briliante, în forma unui buchet de flori — un cap de operă a juvaergului, cum nici unul dintre cei de față nu mai văzuseră.

Pe când contesa se plecă spre mîna Regelui s'o sărute și soțul își exprimă adîncă sa mulțumită,—Regele se întoarse spre ceilalți oaspeți, grîndu-le grațios. Omagiile lui se întorceau apoi earășii spre Regina festivității, și care în această oră simțea o bucurie frumoasă și era fericită știind bine, că azi era mai presus decît ori și care.

Acestei prime visite a Regelui, în palatul Soissons, urmau încă multe altele. Rare ori se întempla, ca în zilele de primire, în pompoasele saloane ale contesei, să nu apară și Regele printre numeroșii oaspeți. Favorul ce-l arăta întotdeauna față de frumoasa și spirituala femeie—era prea bătător la ochi, așa, ca prin aceasta să nu-și capete inimi și invidioși.

Ludovic resistă ani îndelungați șoaptele rele, până în fine, intriga învinse și se

vede că atât de bine a știut să-și țină firele, încât Regele era prea convins, toate aceste svonuri nu puteau veni alt loc, decît numai din palatul Soissons. În urma acestora, locuitorii palatului primiră un decret regesc, prin care îi exilau imediat dela curtea lui, pe un timp nedeterminat, la o moșie din Franța sudică.

Aceasta căzu ca un trăsnet asupra contesei — pe când soțul ei suportă mînoră disgrăția Regelui. El, care în simplitatea sa nobilă, nu s'a gîndit nicăieri să câștige favorul celor mari, — se simțea cu mult mai bine în libertatea dela țară, decît sub greutatea lanțului de aur ce-l ținea legat de curte. După cinci ani de exil, primi din nou un decret regesc, prin care sunt rechemăți la Paris și totdeodată și la curte. Numai cu greu s'a putut decide contele să urmeze ordinul regesc.

(Va urma)

Răsboiul din China.

Dacă e adevărată știria, că revoluționarii chinezi au aprins și palatul împăresc din Peking, atunci situația acolo e nu se poate mai îngrozitoare. Poporațiunea orașului, se zice, nu mai e sigură de viață și emigrează din oraș în masse spre partea nordică a țării.

Inregistram câte-va din știrile mai nou:

Lorda, 29 Iunie. „Daily Express” raportează din Shanghai cu data de ieri:

„Aseară s'a publicat un anunț împăresc de cuprinsul, că palatul împăresc a fost incendiat în 16 Iunie și a fost atacat de hordele revoluționarelor.

Fiume, 29 Iunie. La ordinul amiralului austro-ungar, azi a plecat din golful dela Pola torpilorul „Maria Teresia”. Vaporul are o mulțime neobișnuită de miliție, ceea-ce dovedește, că această trupă de soldați austro-ungari va debarca în China pe uscat, punându-se în ajutorul celorlalte trupe internaționale. Trupa vaporului „Maria Teresia” are patru ofițeri și e condusă de căpitanul de marină Victor Pless.

Noutăți

Arad, 30 Iunie 1900.

Dela Curtea episcopescă din Arad. P. S. Sa Episcopul Goldiș a dat ieri un prânz de gală, la care, pe lângă deputatul și fostul ministru Hieronymi, au luat parte, dintre notabilitățile orașului, dl Făbián, fișpanul comitatului, primarul Salacz, Vășărhely Béla, membru în Casa maguaților, Boros Vida, directorul școlii reale, inspectorul Varjassy etc., ear dintre Români vicarul Mangra, archimandritul Hamsea, protosințelul I. Pap, I. Beleş, Dr. N. Oncu, P. Truța, R. Ciorogariu etc.

Cursurile de învățământ administrative. Intr'o conferință ținută Mercuria trecută în ministerul ungaresc de interne s'au designat orașele, în cari se vor institui cursurile de învățământ administrative pentru notarii comunali și cercuali. Aceste orașe sunt următoarele: Budapesta, Cluj, Cașovia, Pojon, Debrin, Murș-Oșorheiu, Cinci-Biserici, Sighetul-Marmației, Becicherecul-Mare și Szombathely. Fișpanii acestor orașe și comitate, fiind de față la consfătuirea din ministerul internelor, au declarat, că cursurile acestea, fără nici o piedecă, se vor pute inaugura și deschide cu 1-a Septembrie a. c. în toate orașele înșirate mai sus.

O sfințire rară. Sub acest titlu ni-se scriu următoarele: Duminecă, în 1 Iulie nou (18 Iunie v.) înainte de amiază se va face sfințirea mausoleului familiei Mocsonyi în comuna Feni. Sfințirea se va face prin părintele protopresbiter tractual, M. O. D. Ioan Pinciu cu asistența curențită de preoți. Tot atunci se va celebra și un parastas pentru răposaii familiei, așezați în mausoleu. Se crede, că toți stipendiații generosiei familiei vor participa la aceste acte de pietate. I. G.

Inbilul Urechii. Cu casia iubileului literar de 50 de ani al marelui patriot V. A. Urechii, dl Ignatie Mircea, licențiat în drept și președintele reuniunii „Frăția” a Românilor transilvăneni din București, a luat laudabila inițiativă de a oferi marelui și ilustrului Român, ca un omagiu de recunoștință, un frumos album, care conține portretul d-lui Urechii.

In acest album—spune „Ap. Națională”—s'au înscris toți adevărații Români.

Albumul este înscris cu multă artă și a fost expus în vitrina halei „L'Indépendance Roumaine”, unde va sta câte-va zile și apoi va fi înmănat d-lui Urechii.

Dl Cosbuc, emișentul nostru poet, a făcut o frumoasă dedicație în versuri marelui patriot V. A. Urechii.

Expoziție de vite și alergare de cai în Chișineu. În anii din urmă mai ales, orașelul Chișineu (în comitatul Aradului), unde archiducele Iosif își are un mare domeniu, a devenit un centru însemnat al comitatului nostru.

De câte-ori archiducele și familia sa petrec în acest orașel, comitatul și îndeosebi poporul din giur totdeauna au zile de bucurie.

De-o asemenea zi s'au bucurat cei din Chișineu și din comitatul eri. În 29 Iunie n., când pe teritoriul domeniului archiducei Iosif s'au arangeat: o expoziție de vite și o alergare de cai.

Deși archiducele Iosif a fost împiedecat să ia parte la aceste mai noue festivități, — ele totuși au avut o reușită deplină. Meritul pentru arangearea succasă o expoziție de vite este al reuniunii economice a comitatului Arad, care a prezentat publicului participant admirabile exemplare de vite din comitatul nostru, dintre cari multe au fost premiate; ear' pentru alergarea de cai, tot urmată de premii, își are meritul însoțirea din Șepreus și giur pentru cultura cailor.

Amândouă au fost momente de mare însemnătate pentru viața economică a comitatului nostru. Ele sigur și-au avut efectul lor binefăcător și vor îndemna tot mai mult pe oamenii de inimă la rivna pentru a promova în comitat interesele economice, cari atât de mult pot să contribuie la dezvoltarea bunăstării materiale a populațiunii.

Logodnă Dna Maria Popovici și dl Dr. Valeriu Braniște, logodiți. Brașov, 11/24 Iunie 1900.

Instructorul de religie al Prințului român. Părintele Nazarie, directorul seminariului central din București, a fost însărcinat cu educația religioasă a principelui Carol, strănepotul regelui României.

Examen de enalificațiune învățătoarească în Sibiu. La institutul seminariar teologic-pedagogic archidieceșan examenul de enalificațiune învățătoarească s'a ținut în zilele din 8/21 până 13/26 a lunii curente. La depunerea acestui examen din toate obiectele de învățământ s'au prezentat 39 candidați, ear la examene de emendare 6 candidați

Rezultatul examenelor se prezintă astfel: S'au declarat enalificați: cu nota generală foarte bine 1; cu bine 16; cu îndestulitoriu: 10; la examenul scripturistic din l. maghiară au fost respinși 4 dintre cari unul s'a retras dela depunerea examenelor preste tot; ear unul a fost clasificat cu calcul neindestulitoriu și din alt obiect de învățământ; din un obiect de învățământ au raportat calcul neindestulitoriu 6; dintre cari 5 din l. magh.; din 2 obiecte de învățământ au raportat calcul neindestulitoriu 2. Candidații, cari au făcut examene de emendare, toți au prestat cu succes acest examen.

Cas de moarte. Dumineca trecută a răposat în București Nae Caragiali care a muncit în presă aproape 20 de ani; a scris poezii, romane, schițe, publicate în diferite ziare. A fost redactor la „Universul”, la „Epoca”, ear' în timpul pin urmă se stabilise la „Monitorul oficial”, în calitate de corector. A lăsat în urma sa o soție și patru copii mici. Inmormântarea i s'a făcut Marți, în 26 l. c. n.

Comitetul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu” a fost ales în adunarea generală de Duminecă în următorul mod: Președinte: Victor Tordășianu, funcț. cons.; vice președinte: George Poponea, cul. tip.; notar: Ioan Apolzan, cul. tip.; casar: Florea Crucia m. croitor; controlor: Ioan Roșca m. pantofar; bibliotecar: Nicolae Stoica, și Nicolae Bratu, culegători tipograf, archivar: Valeriu Griadean, sod. cism. Membri în comitet: Zaharia Aron, m. cism.; Ioan Bologa, sod. pant.; Ioan Bogorin, m. cism.; Iosif Chidu, m. măcelar; Nicolae Ișan m. pielar; Demetriu Mitoc m. croitor; George Prașca, m. cism.; Ioan Roman, măestru frizer.

Sate noue în Dobrogea. În curând vor fi inaugurate două sate noue românești în delta Dunării. Unul a început a se alcătui lângă satul Carmen-Sylva și va purta numele Florile, ear' altul se va alcătui la capul Târța, pe malul Mării. Acesta din urmă va fi compus numai din pescarii români veniți din Galați.

Neceolog. Ni-se trimite următorul anunț funebral: Subscriși cu inima adânc întristată aduc la cunoștința tuturor, că iubitul și neuitatul lor fiu, respective frate Romulus Minișan, absolvent de 4 clase civile, a răposat în 12/25 Iunie în etate de 16 ani. Inmormântarea a fost în 14/27 Iunie în cimitirul din loc. Antoniu Minișan și Dragomina ca părinți, Petru și Sabina ca frați — Fie-I țărina ușoară! — Săn-Nicoiaul-mare, 29 Iunie 1900.

Nou medic român. Dl Octavian Proștean, absolvând cu bun succes științele medicale, se promovează azi, în 30 Iunie st. n. la oarele 4 p. m., doctor în medicina universală — în sala festivă a universității din Viena. — Felicitări sincere!

O convorbire cu Mauriciu Jókai. Sub acest titlu „Evenimentul” (Iași) scrie: Faimosul romancier al Ungariei nu prea era cunoscut în străinătate. La 1872 numele lui avu un moment de răsunet în Franța ca și aiurea, din cauza unei conversații politice, pe care o avu la Berlin cu prințul de Bismarck.

Și totuși individualitatea acestui om e așa de puternică, în cât a străbătut și acolo, unde numele lui nu e cunoscut. Parisul l'a primit și la sărbătorit ca pe un Rege. Și merită această cinste. Din rodnicul condeiu al romancierului ungar au eșit opere cu sutele. Feconditatea lui nu se poate compara de cât cu cea fenomenală a lui Alexandru Dumas.

S'a vorbit mult despre căsătoria bătrânului poet cu o fecioară, care n'a trecut încă peste 20 de primăveri. Dar toți panegiristi lui Jókai au lăsat în umbră pe înțaiia lui ne-astă, Rosa Laborfalvy, care a fost una din cele mai mari tragediane maghiare. Toți par că au uitat-o, — afară de poet.

Jókai e nins cu totul; dar sub această podoabă a ernei strălucesc două ochi vii, plini de patimă și de dor. Multe spun acești ochi, care sunt o poezie întreagă. Nici odată nu m'am convins mai bine despre adevărul observației că în ochi se reflectă sufletul. De n'ai ști cine e Jókai, după privirea lui profundă, senină, ertătoare, ai ghici că te afli în fața cuiva.

Jókai era îmbrăcat foarte simplu, cu o redingotă neagră, strinsă pe talie. Un buchet imens de flori se afla pe masa, în cărcăta de hârtii, ziare, cărți.

Mă primi cu extremă bună-voință. Și conversația se prelungi mult, variată, cu sărituri brusce, scânteeatoare în vorbe, în observații gingașe, în drăgălășii de artist. Vorbirăm de expoziție, de artă la expoziție; el îmi povesti ceea-ce îl impresionase mai mult, ceea-ce-l atrăsese atenția. Bine toțeles. Ungaria și secțiunea ungară ocupă primul loc în discuția dintre noi; dar Jókai se exprimă cu simpatie și admirație despre România, constatând că ea a făcut enorme progrese. Apoi, în treacăt, făcând o aluziune îndepărtată la chestiunea transilvănească, deplânse că sunt încă procese, cari pot să despărție în chip artificial popoare menite și prin natură și prin situația politică să se unească și să trăiască unul prin altul și unul pentru altul.

Direcțiunea „Reuniunii române de inmormântare din Sibiu” în prima sa ședință, ținută Marți sub prezidiul d-lui Pantaleon Lucaș, director și la care au participat secretarul V. Tordășianu, casarul P. Ciora și membrii Dr. D. P. Barcianu, prof., Dr. I. Beu, medic, Ilie Moga, diacon, Nicolae Togan, preot; Fl. Crucia, măestru croitor, N. Domnariu, măestru cismar, Iosif Marcu, măestru pardositor și Simeon Stoici, econ. (membrii absenți: Alexandru Nemeș, măestru faur, George Dordea, Petru Beșta și George Arpășan, economi, și-au scusat absența) — a luat următoarele hotăriri mai de căpetenie: Reuniunea se privește de activată numai cu data de 8 Iunie c. când adecă statutele ei a fost inmanuate direcțiunii. Pentru membrul reposit dela 8 Iunie încoace, Maria Popadan n. Mustea se vor încassa delamembri taxele à 60 baui, din cari se va administra erezilor ajutorul cu 90 coroane, cererile intrate pentru 2 casuri de moarte, întâmplate înainte de 8 Iunie — nu au fost luate în considerare. Statutele s'au tipărit în 1000 exemplare și se vor distribui zilele acestea între cei 300 membri înscriși. Șe-

dințele direcțiunii se vor ține în localul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”, pus la dispoziție cu multă prevenire de comitetul acestei Reuniuni. Din ajutorul statutar se detrag 10%, pentru un fond de binefacere, a cărui mențiune se va determina în procima ședință. S'a lansat ideea de a se pune temeiul unui fond pentru un orfelinat.

Americanisme. Unul din regii industriei de cafea, John Arbuckle, a avut ingenioasa ideea de a prefăce una din corăbiile sale, care făcea până acuma serviciul comercial între New-York și Havre, într'un „hotel plutitor”. Această corabie are toate avantajele unui hotel de primul rang și a unui Yacht privat, și cuprinde 75 cabine aranjate cu cea mai mare eleganță, putând găzdui 150 persoane. Oaspeții se adună sara pe bordul corăbiei care ancorează toată ziua în port, la o oară precisă ea părăsește portul și rămâne toată noaptea pe mare procurând ast-fel oaspeților posibilitatea de a sta departe de New-York în timpul căldurilor nădușitoare ale nopților de vară. Dimineața la ora când începe viața comercială, corabia ancorează la portul în partea inferioară a orașului. Pentru confortul complet al oaspeților s'au luat toate precauțiunile necesare. Partea de sus a corăbiei e prefăcută într'o promenadă foarte plăcută ear pentru vremea nefavorabilă saloane foarte elegante stau la dispozițiunea oaspeților. Bucătăria e aleasă. Numai într'o privință oaspeții sunt de deplâns: pe bordul corăbiei este aspru interzis a se servi fie chiar o picătură de alcool, fiind-că proprietarul, de și are multe idei foarte ingenioase, se bucură însă de reaua calitate de a fi un abstinent pasionat. În fie-care Duminecă hotelul navigant face o excursiune mai îndepărtată. Prețurile nu sunt exagerate, de oare-ce pentru un dolar pe noapte poți să-ți procuri un quartir foarte plăcut.

CONCURS.

Pe baza concludului 4 al adunării cercuale a despărțământului „Beiuș” al Asociațiunii, din 17 Sept. a. tr. se publică concursul pentru două premii de câte 25 coroane; un premiu se va decerne aceluia econom, care va dovedi cel mai frumos progres în horticultură; altul celui mai bune lucrări ori disertațiunii de conținut popular. La concurs se admit locuitorii de pe teritoriul despărțământului, cercurile adm. Beiuș, Vașcău, Ceica.

Censurarea lucrărilor și apreprierea horticulturii insinuate la concurs se va face prin o comisiune aleasă de comitetul cercual. Decernarea premiilor se va face de comitetul cercual după ascultarea raportului comisiunii. Premiile se vor împărți la adunarea cercuală proximă.

Manuscrisele trebuie provăzute cu o devisă și cu un plic, care să cuprindă numele și adresa autorului și se vor trimite la adresa prezidiului despărțământului (Feneș p. u. Beiuș); tot acolo au să-și insinue și economii progresul horticulturii, cel mult până la 2 Aug. st. n. a. c.

Din ședința comitetului cercual, din despărțământul Beiuș al Asociațiunii, ținută în Beiuș la 24 Iun. 1900.

Ant. Palladi,
director.

N. Fabianu,
secretar.

ULTIME ȘTIRI.

Țarul la Paris.

Paris, 29 Iunie. Țarul Nicolae al Rusiei va veni în Septembrie să viziteze expoziția. Din Paris Țarul va merge la Iardam, (în Holanda), unde odinioară a petrecut multă vreme și străbunul său, Petru-cel-mare. De presinte se află în Paris Zalcarrow, șeful statului major rusesc.

Noul atașat militar italian.

Roma, 29 Iunie. Regele Umberto a numit nou atașat militar la Viena pe colonelul Césare dela Mastro, în locul generalului Nava, ear' la Berlin pe colonelul Annibale Gastaldello.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Red respnsa: Ioan Russu Sirianu.

ECONOMIE.

Cereale (bucate).

De aci încolo prețurile pe piețe se scotesc în coroane și după 50 kilograme, ear' nu ca și până acum, după maza metrică (10) kilograme).

Prețurile dela 28 Iunie n.
In Arad:

Grâul cel mai bun . . .	cor. 7.32—7.40.
Cucuruz	5.25—5.45.
Săcară	5.60—5.80.
Orz	5.50—5.60.
Ovăș	4.60—4.80.

Cursul pieții din Arad.

Hârtie-monetă română	Cump. n.	9-48	vând	9.52
Lire turcești				
Imperiali (15 R. sur)		18.90		19.—
Ruble rusești 100 à		126.—		12.—
Galbeni		5.58		5.68
Napoleon-d'or		9.48		9.55
100 Marce germane		58.50		58.95
Livre sterling		11.90		12.54

Spirit:

25 Aprilie

Spirit rafinat; cu toptanu	115.—
" " cu mic	118.—
" brut cu toptanu	113.—
" " cu mic	116.—

Porei:

(Piata Steinbruch)

Ungari; greutate:	
tărăni 380—400 kg.	52—54. cr. p. kg.
tineri 320—390 "	55—56. " " "
" 250—320 "	54—55 " " "
" până 250 "	54—56 " " "
mijloci 240—260 "	" " "

„Noua Revistă Română“ pentru politică, literatură, știință și artă în Nr. 14 din 1 Iunie 1900 (Vol. 1.) are următorul sumar: *Cronica politică și economică*: de D. Damianoff: — Băncile de emisiune în circulațiunea monetară (în special Banca Națională Română). — *Literatură*: Octv Densușianu: — Asupra unei poezii a lui Iancu Văcărescu. Haralamb G. Lecca: — În somn (poezie). Petru V. Haneș: — Alecu Russo. Ioan Pop-Reteaganul: — Ursoana Granciu. *Folclor*: Lazar Șai nteanu: — Nastratin Hogea. Th. D. Spe rantă: — Asupra jocului de călușeri. — *Note și discuțiuni*: Ștefan I. Răsnovanul. — *Psichologia artistului dramatic*. — (Anchetă asupra artiștilor de la Teatrul Național) *Miscarea literară și științifică*: Aurel Iorgu leacu: Stoguri blonde (poeme în prosă) Artur Stavri: Pe același drum (poesii). — Raymond Manigot de Cacérés: Bucarest (Souvenirs d'un parisien, roman contemporain). — *Notițe biografice*. — *Supli mentul I. Societatea teosofică și scopul ei*. — Academia maghiară. — *Miscarea anti-alcoolistă la noi*. — Discursul dlui Dr. Popovici în delegațiunile austriace. — O nouă expediție a lui Naussen. — *Relnoirea Asiei*. — Ziua de 10 Maiu (cuvântare ținută la sârbarea școlară din 10 Maiu 1900 al lice ului „Petru Rareș“ din Piatra N.), de M. G. Vernescu. — *Trotoarele mișcătoare* la ex-positiia din Paris. — Din metafisica poporului român (credințe populare), de St. St. Tușescu. — „*Enciclopedia română*“. — *Revista maritimă*. *Suplimentul II*: Sfântă lună, fii-mi mărturie (poveste din popor), de Ioan Pop-Reteaganul. — *Vijelie și senin* (poezie) de Ioan Scurtu. — *Cântec* (poezie) de Brândușă. — *Doi bețivi* (dramă într'un act și un tablou), de Ioan T. Neagu. — *Erăm departe* (poezie) de Ioan Petrovici. — *Tot atât* (poezie), de Eug. Ștefanescu. *Abonamentul*: în toate țările uniunei po-stale. Pe un an 24 lei. Abonamentele se primesc la administrațiunea revistei, precum și la birourile uniunei postale. Redacțiia și administrațiia: Pasagiul Româna, 20. — București.

„Revista economică“, organ pentru societăți financiare și comerciale. Apare la 10 a fiecărei luni în Sibiu. Director: Dr. Corn. Diaconovich. Nr. 6 (Anul II.) din 10 Iunie are următorul sumar: Patru orașe transilvănene. Bogățiile lor. (Date statistice financiare de P.) — Băncile no-astre. (Adunările generale din 1900. Seria III). — Compararea celor patru metode principale ale contabilității. — Teoria asig-urării asupra vieții. (Asigurări de capital), de I. Lăpădatu. — *Agricultură*: Situațiunea agricolă; Serviciul veterinar; Referenți agricolii în străinătate; Statistica recoltei; Grânare (Patule) de rezervă; Reserveciile economice; Reuniunea română agricolă din comit. Sibiuului. — *Revista financiară*: Situațiunea. — *Cronica*: Anchetă pentru pro-gram european în mersul trenurilor; Trenuri ecceclerate în Transilvania; Sentirea de ontribiție a hârtiilor de stat; Datoria flotantă a monarhiei. — *Literatură*: „Buna chivernisală“. — *Trageri la sorți*. — Bursa de efecte din Viena. — Bursa de efecte din București. — Bursa de mărfuri din Budapesta.

„Economia națională“, revistă econo-mică, statistică și financiară, apere lunar în București (anul XXIV). Fondator și direc-tor: Dl Petre S. Aurelian, membru Acade-miei. Nr. 4 din luna Aprilie 1900 are ur-mătorul sumar: P. G. Cantilli: Chestia Por-tilor de fer. — St. Romanescu: Contribuțiun la istoria datoriei publice române de la 1850—1900. — V. I. Radu: De ce nu îm-brățișează Românii comerțul. — „: Chestia terebentinei. — *Critici și referate*: Idei fun-damentale în Economia politică în o nouă teorie sociologică, de Ioan Socaciu, profe-sor. Expunerea pe scurt a principiilor fun-damentale ale Istoriei de A. D. Xenopol.

La Consistoriul ort. rom. din Arad s'a sistemisat un post de adjunct-contabil cu sala-riu de 1200 coroane pe an. Cei-ce doresc a ocupa acest post să adreseze rugările lor Veneratului Consistoriu, ajustate cu extras de botez, testimoniu de maturitate dela vre-o școlă camercială supe-rioră și atestat despre aplicare de cel puțin doi ani.

458 4—

Tipografia „Tribuna Poporului“
arangiata fiind cu material nou
primește spre executare:

Tipărituri de bancă,	Cărți, Broșuri,	Orice tipărituri.
Invitări la nuntă,	Anunțuri funebrale, etc.	

Cele mai moderate prețuri!!

A apărut

Și se află de vânzare la administrațiia „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

	coroana	fleri
1.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cause administrative. Prețul	—	1.—
2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul	—	2.—
3.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, prețul	—	—80
4.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, prețul	—	2.—
5.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu — prețul	—	4.—
6.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. Prețul.	—	2.50
7.) „Războiul pentru neatârănare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului	—	1.20
Prețul „Coroanei“	—	1.60
8.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secula născ. Truția — prețul	—	1.—
9.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, prețul	—	1.—
10.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. Prețul:	—	3.80
11.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. Preț:	—	1.60
12.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. Prețul	—	5.—
13.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Scoopul, preț	—	1.50
14.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilchelm Niemandz prețul	—	1.20
15.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Ștefu învățator în Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sârbători. Pe lângă ace- stea mai conține irmoase, pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	—	—

La comande să se mai adauge de fie-care op 10 fleri spese postale.